

NEWSLETTER

2/2014

Monika Woronová - Misijní služba v Jižní Africe

Braškové a sestřičky v Kristu,

posílám slunečné pozdravy z jihu Afriky. Vrátili jsme se z vesnice Rulani, kde jsme zažili trochu opravdové Afriky. Tato vesnice leží na severu v oblasti Gazankulu, blízko parku Kruger. Lidé tam mluví jazykem shangan. Učili jsme se pár slov a frází a taky připravovali dětské písně. Bylo úžasné pozorovat úžas a radost na tvářích místních lidí, když jsme je pozdravili v jejich jazyce. Spali jsme ve staré budově místního kostela a kluci ve stanu. Vařili jsme si vše na ohni, což nebylo vždy jednoduché kvůli větru nebo dešti. Byli jsme pozeňnaní mnoha způsoby. Velkou výhodou bylo, že jsme měli v týmu 2černošky, které vyrůstaly na venkově, takže pro nás překládaly (hlavně během dětských programů), věděly, kde jít pro dřevo, pro vodu nebo koupit živou slepici na oběd.☺ Velice děkuji za vaše přímlyvy. Bůh slyšel, šel před námi a činil mnoho zázraků. Lidé na venkově jsou velmi přátelští, štedří (i když toho moc nemají) a velice otevření na evangelium a pro modlitbu. Tady je pár příběhů a obrázků.

Program pro děti

Sbor, ve kterém jsme pomáhali, vaří v průběhu týdne oběd až pro 160 dětí-vše z darů, včetně vody. Byli jsme svědky, že v pátek uvařili z posledních zásob a nevěděli, co bude v pondělí. Ale Bůh se úžasně postaral, otevřel srdce ochotných dárců. Obdivovala jsem jejich víru, jak spoléhali na Boha den za dnem. Děti přicházely po skončení vyučování ve škole, nejprve jsme je nakrmili (často jejich jediné jídlo za den) a pak jsme pro ně měli program – písně, hry, příběhy, biblické verše, ruční práce, soutěže, scénky. Naším cílem bylo sdílet s nimi Boží lásku, přinést trochu radosti. Bylo úžasné vidět, jak se postupně měnily jejich smutné, vystrašené tváře. Prosim, přinášejte je v modlitbách před Boží trůn, ať zrnko Boží lásky, radosti a naděje může růst a přinést ovoce.

Mama Sarah - Tato statečná, věřící žena nás navštívila jedno sobotní odpoledne s prosbou o modlitbu. Má 6 dětí a její manžel ji opustil před rokem, když se jim narodil poslední syn. Odešel za jinou ženou, která se zabývá čarodějnictvím. Ona se snaží uživit celou rodinu i dostavět dům. Chce, aby se vrátil, ale zároveň žije ve strachu, že se vrátí s HIV. AIDS a čarodějnictví je tady velkým problémem. Povzbuzovali jsme ji a taky se modlili. Sarah má veliké srdce. I když sama má málo, tak nás pozvala na královský oběd. Předposlední den jsme ležely s dalšími dvěma děvčaty s nachlazením a horečkou a ona přišla s dalšími ženami ze sboru a modlili se za nás. Byly jsme dojaté k slzám.

Mama Sarah s rodinou v nedostavěném domě

Problém s vodou a vyslyšené modlitby

Už víte, že lidé v těchto vesnicích bojují s nedostatkem vody. Každý den musí chodit daleko pro vodu. Vyzkoušeli jsme si to na vlastní kůži. Šetřili jsme vodu na pití a vaření, proto na „sprchování“ zbyly asi jen 2-3l vody na osobu každé tři dny. ALE Bůh slyšel vaše modlitby. Hned druhý den přišla bouřka s přivalovým deštěm, větrem a kroupami. Dokonce klukům odneslo stan. Místní něco takového nepamatují pár let. Přesto to nebylo dostačující. V této oblasti pracuje také misijní organizace Swavana, která je podporována křesťany v Holandsku. Oni také sponzorovali vrt na půdě místní církve. Všichni napjatě čekali. Skoro celá vesnice se přišla podívat. Někteří viděli poprvé takový stroj. První vrt byl neúspěšný. Zkusili to podruhé o 100m dál a ejhle vodááá!!! Měli jste vidět to nadšení a jásot. Nebudou muset chodit kilometry pro vodu. Xikwembu xilulamile!! Bůh je dobrý!!

Návštěvy domovů, AIDS kliniky a školy

Služba Door to door byla pro mnohé z nás novou zkušeností. V menších skupinách s místními křesťany jsme šli na návštěvy domovů. Spolu s Elri jsme navštívili Zoanigo (jeden chlapec z dětského klubu) rodinu. Vychovává ho babička, maminka mu zemřela na AIDS. Mluvili jsme s babičkou a její nejstarší postiženou dcerou. Později přišly její další dvě dcery. Řekly jsme jim stručně a jednoduše evangelium, své svědectví a taky mi Bůh dal jeden „obraz“ o rozbitém a prázdném životě, který jsem jim představila na listu mangovníku. Tabisile-jedna z dcer nakonec vyznala rozhodně „Ano, chci dát svůj život Ježíši!“ Pak ji následovala i babička. Nevěřila jsem svým uším. O to jsme se přece modlili. Bůh je opravdu mocný a milostivý Vítěz!! Dvakrát jsme vyrazili s místním pastorem navštívit AIDS kliniku. Ráno před otevřením jsme v čekárně zpívali, krátce kázali a pak se rozprchli mezi ně a přimlouvali za nemocné i za zaměstnance. Mnozí z nich přišli nebo přijeli z daleka. Bylo úžasné přinést jim trochu naděje a vidět jejich úsměvy, když jsme jim žehnali v jejich jazyce. Na konci výjezdu byli někteří nemocní, ale po návštěvě a modlitbách sester ze sboru jsme byly schopné vstát z postelí-karimatek v poslední den a navštívit místní základní školu s krátkým programem. Zpívali jsme, hráli krátkou hru, představili scénku klaunů o zradě a odpuštění a hlavně skoro 500 dětí mohlo slyšet dobrou zprávu o Ježíši. A samozřejmě poslouchaly nejen děti. Ať Bůh pracuje v jejich srdcích!!

Inner City Outreach

Zítرا odpoledne vyrážíme do další služby. Příští dva týdny strávíme v centru Pretorie, v čtvrti Sunnyside. Budeme pomáhat křesťanské organizaci PEN-Participate, Empower, Navigate, která se věnuje bezdomovcům, prostitutkám, dětem na ulici. Jedná se o trochu jiný druh služby než předchozí outreach. Budeme hodně chodit po městě, modlit se, mluvit s lidmi na ulici nebo mít různý program nejen pro děti. Máme nový tým. Přikládám fotku (dole vlevo) a také jména vedoucích-Ruben, Elsie i členů Yolanda, David, Rebekah, Alicia, Monia. Znovu vás chci prosit o modlitby. ☺

Chvalme Pána: za vyslyšené modlitby během výjezdu do vesnic, za úspěšný vrt, za ochranu, otevřené dveře i srdce pro evangelium, jednotu v týmu, Boží vedení a působení
Přimlouvejme se: za ochranu, jednotu, citlivost na Boží hlas, vedení Duchem Svatým a moudrost při rozhovorech
AŤ JE OSLAVEN NÁŠ PÁN JEŽÍŠ KRISTUS!!!

Vaše Monia